

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่อง อารมณ์ขัน และบริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทย-ร่วมสมัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และได้นำแนวทางการวิจารณ์แบบเน้นบริบท (contextual criticism) ซึ่งเป็นการตรวจสอบสัมพันธ์ภาพระหว่างภาพยนตร์กับโลกภายนอกของภาพยนตร์ ในภาพยนตร์ตลกไทย-ร่วมสมัยจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 เรื่อง ประกอบกับการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ตลกไทย รวมไปถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

แนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบไปด้วย แนวคิดภาพยนตร์ไทยกับสังคมไทย (Thai film and Thai society) แนวคิดการเล่าเรื่องและการสื่อสารในภาพยนตร์ (narrative and communication of film) แนวคิดภาพยนตร์ตลกและอารมณ์ขัน (comedy film and humor) และแนวคิดบริบททางสังคมในภาพยนตร์ (social context in film)

การอภิปรายผล

ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย คือ ภาพยนตร์ไทยซึ่งให้ความสำคัญกับการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เป็นภาพยนตร์บันเทิงเน้นสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ชม โดยในความร่วมมือนั้น เป็นนิยามที่บ่งบอกถึงภาพยนตร์ตลกไทยยุคใหม่ ภายหลังจากวงการภาพยนตร์ไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพของการผลิต ภายหลังจากการออกฉายของภาพยนตร์ไทยเรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง

การเล่าเรื่องและการสื่อความหมายของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

การเล่าเรื่องและการสื่อความหมายของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยทั้ง 13 เรื่อง พบว่า ด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องราวที่ใกล้ชิดกับผู้ชมภาพยนตร์ เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมที่ต้องประสบพบเจอเป็นปกติ อาจเป็นเรื่องราวภายในชุมชน ชาวบ้าน ร้านตลาด หรืออาจเป็นเรื่องเล่าดั้งเดิม เรื่องเล่าตามกระแสสังคม ทั้งนี้ เรื่องเล่าที่เป็นเนื้อหาในเชิงจินตนาการ เรื่องราวที่มีความซับซ้อน ต้องใช้ความคิดจนยากต่อความเข้าใจ มักไม่ได้ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

เนื้อหาของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักเป็นการหยิบยกเอาสถานการณ์หรือเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไปในสังคมไทยมารังสรรค์เนื้อหาใหม่ โดยผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักใช้สถานการณ์หรือเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไปในสังคมไทยเป็นวัตถุดิบเป็นแรงบันดาลใจก่อนที่จะดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ ในการนำเสนอเมื่อเป็นภาพยนตร์แล้ว เนื้อหามักตรงไปตรงมาและชัดเจน ผู้ชมจะสามารถนึกออกและเข้าใจโดยทันทีว่า สถานการณ์ เหตุการณ์ หรือเรื่องราวอะไรในสังคมที่ถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ การนำเสนอหรือสะท้อนภาพสังคมดังกล่าวอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า ตรงไปตรงมา และมีลักษณะของการสื่อความหมายที่เรียกร้องให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ทันทีว่า เป็นสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือเรื่องราวอะไร

เมื่อวิเคราะห์ตามทฤษฎีการเล่าเรื่องพบว่า กลวิธีในการเล่าเรื่องยังมีลักษณะตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อนเช่นกัน มักเป็นการนำเอาชุดเหตุการณ์ที่เป็นมุขตลกมาวางเรียงต่อกัน เป็นเหตุการณ์มุขตลกต่อมุขตลกต่อ ๆ กันไป เรียงร้อยชุดของเหตุการณ์ในลักษณะมุขต่อมุข ซึ่งแต่ละมุขตลกจะถูกบรรจุอยู่ในชุดเหตุการณ์เหล่านั้น บางชุดเหตุการณ์ที่บรรจุมุขตลกไว้อาจไม่ได้มีความสัมพันธ์กับชุดเหตุการณ์ใน โครงเรื่องหลัก หรือโครงเรื่องรองแต่อย่างใด

มุขตลกถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย เป็นความสำคัญในลำดับแรก ๆ ของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย โดยมีการให้ความสำคัญกับเรื่องของมุขตลกมากกว่าโครงเรื่อง การที่ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยให้ความสำคัญกับมุขตลกมากกว่าโครงเรื่อง ทำให้ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

แตกต่างจากภาพยนตร์ตลกในต่างประเทศ ซึ่งภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยอาจไม่สามารถจัดแบ่งตามรูปแบบของภาพยนตร์ตลกในต่างประเทศได้ คือ ไม่สามารถจำแนกได้ว่าเป็น Parody (ภาพยนตร์ตลกล้อเลียน) Slapstick (ภาพยนตร์ตลกเจ็บตัว) Chase (ภาพยนตร์ตลกวิ่งไล่) Satire (ภาพยนตร์ตลกเสียดสี) Black Comedy (ภาพยนตร์ตลกร้าย) และ Swashbuckler (ภาพยนตร์ตลกโลดโผน) แต่ภาพยนตร์ตลกไทยจะมีลักษณะของความตลกที่หลากหลายในลักษณะที่เรียกว่า ครบรสความบันเทิง

ความขัดแย้งของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีความขัดแย้งหลากหลายรูปแบบ ประเด็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ความขัดแย้งระหว่างคนกับพลังที่เหนือธรรมชาติ ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร การนำเสนอความขัดแย้งของเรื่องเล่าในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักจะมีลักษณะตรงไปตรงมา เข้าใจได้ทันทีที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น และเข้าใจว่ารูปแบบของความขัดแย้งเป็นอย่างไร

แก่นเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักมีสาระหลักที่หลากหลาย ตั้งแต่แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมหรือคำถามเชิงปรัชญา แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต รวมไปถึงแก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม โดยจะมีลักษณะเป็นแก่นเรื่องที่ไม่มีความซับซ้อน เพื่อทำให้ง่ายต่อการตีความของผู้ชม

ตัวละครในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยถือเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งในการเล่าเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งน่าสนใจ โดยลักษณะบุคลิกของตัวละครมักมีด้านเดียว (flat character) ดีหรือร้าย ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ทันที มีบุคลิกชัดเจน ไม่ซับซ้อน บทบาทมักเป็นคนมองโลกเชิงบวก ขี้เล่น และต้องเป็นตัวละครที่สามารถสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้ทันทีที่ได้รับการนำเสนอ อาจมีบุคลิกลักษณะที่เป็นตัวตลก คือ เป็นบุคคลที่แตกต่าง และมีบุคลิกหรือมีความผิดปกติทางร่างกายแตกต่างจากคนทั่วไป

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยยังมีลักษณะร่วมคือ การใช้ตัวละครเป็นจำนวนมาก หลายบทบาท หลากบุคลิก เพื่อเป็นประโยชน์ในการแจกแจงบุคลิกของตัวละครในการสร้างอารมณ์ขัน การใช้ตัวละครเป็นจำนวนมากในภาพยนตร์ตลกไทยยังเป็นการสะท้อนลักษณะของตลกไทยว่า ต้องแสดงตลกกันเป็นหมู่คณะหรือเป็นทีม มีการรับส่งมุขต่อมุขของคณะผู้แสดง ซึ่งเหมือนกับการแสดงของมหรสพไทยดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นลำตัดหรือจำอวดซึ่งต้องแสดงเป็นหมู่คณะด้วยเช่นกัน

ฉากในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยส่วนใหญ่มักมีลักษณะเป็นฉากธรรมชาติ และฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร อาจมีบางเรื่องซึ่งมีฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย และฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ โดยในแต่ละฉากมักจะเป็นการนำเสนอที่ตรงตามชุดเหตุการณ์ของภาพยนตร์

มุมมองของการเล่าเรื่องภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักจะใช้การเล่าเรื่องแบบรู้รอบ รู้ไปหมดทุกอย่าง ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องในมุมมองที่ผู้ชมสามารถรับรู้เหตุการณ์ทุกอย่างในภาพยนตร์ในมุมที่รู้ไปหมด ซึ่งมุมมองการเล่าเรื่องในลักษณะนี้เป็นการสร้างความเข้าใจในเรื่องเล่า ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องเล่าได้ทันที ไม่มีความซับซ้อนซ่อนเงื่อน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ

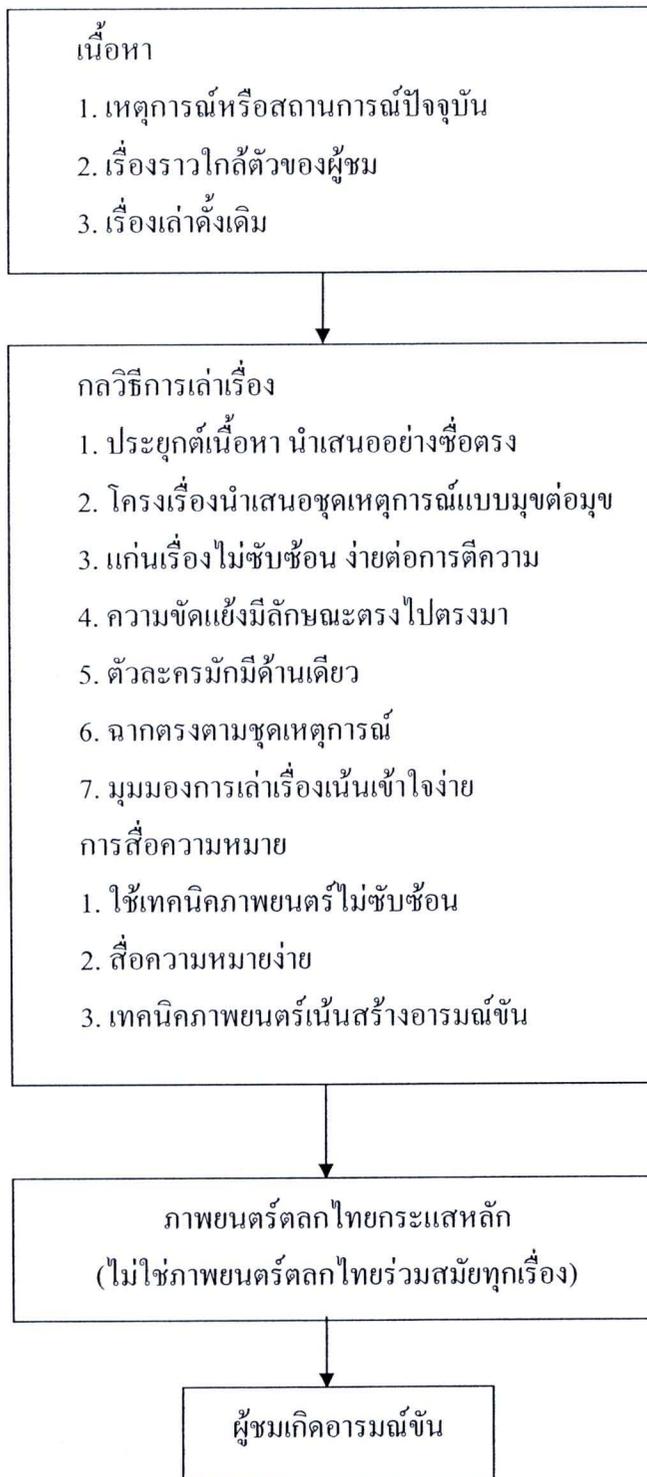
การสื่อความหมายในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยหรือการใช้เทคนิคภาพยนตร์ในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย เทคนิคภาพยนตร์มักถูกใช้เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ชมภาพยนตร์ ทำให้ผู้ชมเข้าใจง่ายที่สุด จะไม่มีการนำเทคนิคของภาพยนตร์มาใช้เพื่อทำทายและทดลอง เทคนิคภาพยนตร์มักจะถูกใช้เพียงเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ขึ้นอย่างตรงไปตรงมาให้ได้มากที่สุด

สรุปได้ว่า การเล่าเรื่องและการสื่อความหมายในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีลักษณะร่วมที่สำคัญ คือ ตรงไปตรงมาในการนำเสนอเนื้อหา โครงเรื่องไม่ซับซ้อน เรียบง่ายเน้นมุขตลก มีความขัดแย้งที่ตรงและเข้าใจได้ทันที แก่นเรื่องไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการตีความและทำความเข้าใจ ตัวละครมักมีด้านเดียวหรือมีความผิดปกติทางร่างกาย แตกต่างจากคนทั่วไป ฉากตรงตามกับชุดเหตุการณ์ในภาพยนตร์ มุมมองของการเล่าเรื่องใช้การเล่าเรื่องแบบรู้รอบ รู้ไปหมดทุกอย่าง ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องในมุมมองที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ชม ในขณะที่เทคนิคภาพยนตร์ถูกใช้เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ชมภาพยนตร์ในลักษณะที่ตรงไปตรงมาและง่ายต่อความเข้าใจ โดยลักษณะตรงไปตรงมา เรียบง่ายในการเล่าเรื่องและการสื่อความหมายในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยอาจมาจากการที่ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยให้ความสำคัญกับผู้ชม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมซึ่งเป็นกรอบของธุรกิจภาพยนตร์ เป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงจากการลงทุน การสร้างภาพยนตร์แต่ละเรื่องต้องใช้ทุนสร้างมหาศาล การผลิตภาพยนตร์จึงต้องสร้างสรรค์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมเพื่อไม่ให้ขาดทุน การผลิตภาพยนตร์-

ตกลงสิ่งสำคัญที่สุด คือ ต้องทำให้ผู้ชมหัวเราะได้ เป็นหลักชัยที่ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์-ตลกไทยร่วมสมัยทุกคนต้องการ

จุดประสงค์หลักของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยจึงเป็นการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมเป็นหลักเพื่อให้ผู้ชมหัวเราะ แนวทางเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม ลักษณะที่ตรงไปตรงมาและเรียบง่ายนั้น เป็นหลักคิดที่ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์-ตลกไทยเชื่อว่าเป็นไปตามนั้น ซึ่งอาจจะเป็นความต้องการที่แท้จริงของผู้ชมคนไทยหรือไม่นั้นยังไม่มีข้อพิสูจน์และยังไม่มีการศึกษาความต้องการที่แท้จริงของผู้ชมคนไทยว่านิยมชมชอบภาพยนตร์ตลกไทยในลักษณะใด ความนิยมของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องของคนไทยยังเป็นเรื่องที่คลุมเครือ เพราะฉะนั้น ลักษณะตรงไปตรงมาและเรียบง่ายจึงอาจจะยังไม่ใช่คำตอบที่แท้จริงว่าเป็นความต้องการของผู้ชมภาพยนตร์ตลกไทย

อย่างไรก็ตาม จากกลุ่มตัวอย่างของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยทั้ง 13 เรื่องพบว่า ไม่ได้มีลักษณะที่ตรงไปตรงมาและเรียบง่ายอย่างชัดเจนทุกเรื่อง ยังมีภาพยนตร์-ตลกไทยร่วมสมัยบางเรื่องพยายามนำเสนอรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะสร้างระบบสัญลักษณ์อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญกับเนื้อหาสาระ โครงเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยถือเป็นส่วนน้อย เพราะฉะนั้น อาจจะไม่ชัดเจนนักที่จะสรุปว่าภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีลักษณะตรงไปตรงมาและเรียบง่ายไปทุกเรื่อง แต่น่าจะเป็นลักษณะของภาพยนตร์-ตลกไทยกระแสหลักมากกว่าที่มีลักษณะตรงไปตรงมาและเรียบง่ายในการเล่าเรื่องและการสื่อความหมาย

ภาพ 48 ลักษณะการเล่าเรื่องและการสื่อความหมายในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

ที่มา. จากการวิเคราะห์ข้อมูล

อารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

อารมณ์ขันของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย จุดประสงค์หลักของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีจุดหมายปลายทางที่ต้องทำให้ผู้ชมหัวเราะได้ เพราะฉะนั้น รูปแบบและวิธีการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยจึงมีลักษณะรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย

เมื่อนำแนวคิดบันไดตลก Ladder of Comedy ของ Thomson (1971) มาวิเคราะห์รูปแบบอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยพบว่า มีอารมณ์ขันครบทุกรูปแบบในภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นความลามกอนาจาร เคาระห์หามยามร้ายทางร่างกาย กลไกโครงเรื่อง ไหวพริบคำคม ความลึกลับในการเสนอตัวละคร และการล้อเลียนเสียดสี ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีอารมณ์ขันครบทุกรูปแบบ

เมื่อมีการวิเคราะห์เพื่อค้นหาวิธีการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้ 27 มุขตลกของ Keener (1992) และเงื่อนไขการสร้างอารมณ์ขันของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536) แนวคิดภาพยนตร์ตลกและอารมณ์ขันพบว่า ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยใช้วิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยมุขตลกและวิธีการที่หลากหลายเช่นกัน ประกอบไปด้วย

1. ใช้เทคนิคภาพยนตร์
2. บุคลิกของตัวละคร เป็นบุคลิกที่ผิดแปลกไปจากรูปแบบที่ควรจะเป็น
3. ใช้ไหวพริบทางภาษา
4. เล่นตลกกับความรู้สึของคนทั่วไป
5. สร้างเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ
6. อากาของตัวละครที่ขัดแย้งกับความรู้สึ
7. สร้างความเอะอะ โครมคราม
8. ใช้ภาษาชาวบ้านหรือการบ่นคำด้วยถ้อยคำที่รุนแรง
9. สร้างสถานการณ์ความกลัว
10. สร้างสถานการณ์เรื่องเหลือเชื่อ
11. สร้างสถานการณ์เรื่องบังเอิญ
12. ความปรารถนาที่สวนทางกันของตัวละคร
13. สร้างสถานการณ์ช่วงเวลาที่น่าสงสาร

14. สร้างสถานการณ์สามัญสำนึก
15. ความไม่ถูกต้องกาลเทศะ
16. ความไม่กลมกลืนของสิ่งที่อยู่ใกล้ ๆ กัน หรือการไม่เข้ากับยุคสมัย
17. สถานการณ์ความเข้าใจผิด
18. สร้างสถานการณ์เกินความเป็นจริง
19. การยึดเอาตามตัวภาษา
20. การพูดหรือแสดงความคิดเห็นที่น่าหัวเราะ
21. การใช้สำนวนถ้อยคำ
22. การสะท้อนภาพหรือตั้งคำถามในความเป็นผู้เชี่ยวชาญของตัวละคร
23. สิ่งที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์
24. สร้างความเหนือกว่าและความต่ำกว่า
25. ล้อเลียนและเสียดสี

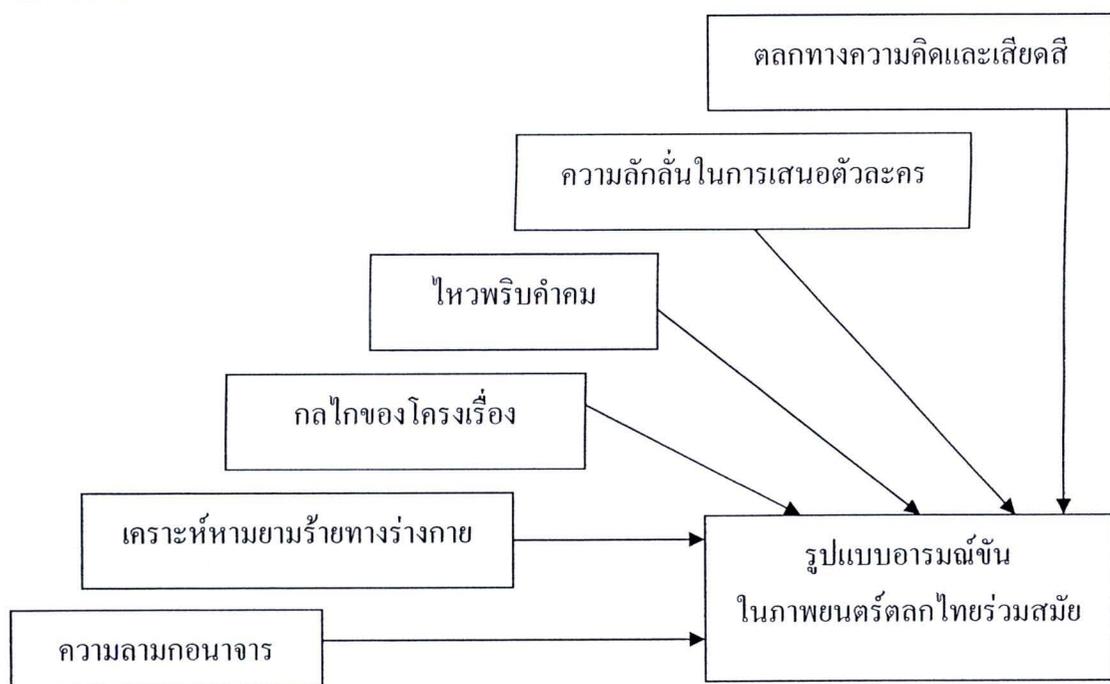
ความหลากหลายของรูปแบบและวิธีการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ทำให้อารมณ์ขันของผู้ชมเป็นไปอย่างหลากหลายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายของการสร้างอารมณ์ขัน แต่อารมณ์ขันเหล่านั้นจะต้องมีเงื่อนไขสำคัญ คือ ง่ายและไม่คิดมาก เพื่อให้ผู้ชมสามารถตลกได้ในทันที เช่น การตีหัวด้วยดาบแล้วมีเสียงดัง หรือการแสดงภาพเข้าไปที่ใบหน้าของคนตาเหลือ ซึ่งผู้ชมคนไทยจะเกิดอารมณ์ขันจากการเจ็บตัวและความผิดปกติดังกล่าวในทันที

ลักษณะของอารมณ์ขันดังกล่าว เป็นแนวทางการแสดงตลกซึ่งต้องให้ความสำคัญกับการแสดงเป็นสำคัญ นักแสดงตลกจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญและมีอิทธิพลต่อการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ซึ่งนักแสดงตลกในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยส่วนใหญ่มักเป็นนักแสดงตลกซึ่งเคยผ่านการแสดงตลกคาเฟ่มาก่อน ทำให้การสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยล้วนมีแนวทางและวิธีการในลักษณะเดียวกับการแสดงตลกคาเฟ่

วิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยลักษณะของตลกคาเฟ่ที่เป็นการรับส่งมุข การปูเนื้อหาก่อนที่จะมีการตบมุข โดยอารมณ์ขันที่เกิดขึ้นจะตรงไปตรงมา ไม่คำนึงถึงความสมเหตุสมผลและสมจริง มีการใช้เทคนิคภาพยนตร์เพื่อสนับสนุนการสร้างอารมณ์ขันบ้าง

แต่ต้องใช้เทคนิคภาพยนตร์เพื่อสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจ และสามารถเกิดอารมณ์ขัน ได้ทันที ลักษณะของอารมณ์ขันดังกล่าวเป็นลักษณะเฉพาะของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย โดยเฉพาะภาพยนตร์ตลกไทยกระแสหลักในปัจจุบัน ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์ตลกไทยในอดีตที่ยังไม่ได้รับอิทธิพลจากตลกคาเฟ่ แต่ได้รับอิทธิพลจากจำอวด ซึ่งวิธีการสร้างอารมณ์ขันยังคงมีการให้ความสำคัญกับชั้นเชิง ในการนำเสนอที่ไม่ง่ายและตรงไปตรงมาเหมือนกับภาพยนตร์ตลกไทยในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า อารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเกิดมาจากการให้ความสำคัญกับมุขตลกของผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทย โดยมีเงื่อนไขสำคัญ คือ ต้องทำให้ง่าย ไม่ต้องคิดอะไรมาก เข้าใจและสามารถตลกได้ทันที ไม่มีความสลับซับซ้อน ใช้เทคนิคภาพยนตร์เป็นตัวเสริมในการสร้างความเข้าใจมุขตลกของผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันได้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม อารมณ์ขันในลักษณะดังกล่าว ควรจะมีการศึกษาค้นคว้าต่อในเชิงสุนทรียภาพว่าภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยสามารถสร้างสุนทรีย์ให้กับผู้ชมได้จริง ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยกับสุนทรียภาพเป็นอย่างไร

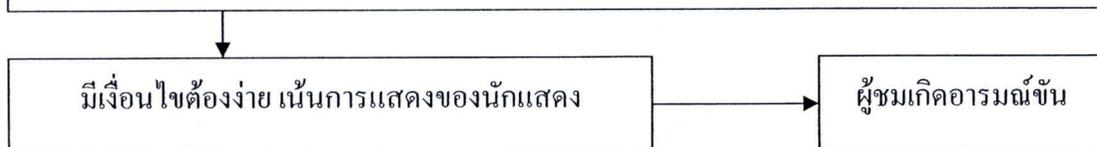

ภาพ 49 รูปแบบอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

ที่มา. จากการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

1. ใช้เทคนิคภาพยนตร์
2. บุคลิกของตัวละคร เป็นบุคลิกที่ผิดแปลกไปจากรูปแบบที่ควรจะเป็น
3. ใช้ไหวพริบทางภาษา
4. เล่นตลกกับความรู้สึกของคนทั่วไป
5. สร้างเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ
6. อาการของตัวละครที่ขัดแย้งกับความรู้สึก
7. สร้างความเอะอะ โครมคราม
8. ใช้ภาษาชาวบ้านหรือการบ่นคำด้วยถ้อยคำที่รุนแรง
9. สร้างสถานการณ์ความกลัว
10. สร้างสถานการณ์เรื่องเหลือเชื่อ
11. สร้างสถานการณ์เรื่องบังเอิญ
12. ความปรารถนาที่สวนทางกันของตัวละคร
13. สร้างสถานการณ์ช่วงเวลาที่น่าสงสาร
14. สร้างสถานการณ์สามัญสำนึก
15. ความไม่ถูกกาลเทศะ
16. ความไม่กลมกลืนของสิ่งที่อยู่ใกล้ ๆ กัน หรือการไม่เข้ากับยุคสมัย
17. สถานการณ์ความเข้าใจผิด
18. สร้างสถานการณ์เกินความเป็นจริง
19. การยึดเอาตามตัวภาษา
20. การพูดหรือแสดงความเห็นที่น่าหัวเราะ
21. การใช้สำนวนถ้อยคำ
22. การสะท้อนภาพหรือตั้งคำถามในความเป็นผู้เชี่ยวชาญของตัวละคร
23. สิ่งที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์
24. สร้างความเหนือกว่าและความต่ำกว่า
25. การล้อเลียนและเสียดสี

ภาพ 50 วิธีการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

ที่มา. จากการวิเคราะห์ข้อมูล

บริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

บริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาของ ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยในลักษณะของการตรวจสอบสัมพันธ์ภาพของภาพยนตร์- ตลกไทยร่วมสมัยกับโลกภายนอกของภาพยนตร์ว่า ในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้มีการนำเสนอเรื่องราวของสังคมไทยในด้านใดบ้าง ทั้งในเชิงโลกทัศน์ บรรทัดฐาน ค่านิยม สถาบันทางสังคม อุดมการณ์ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจทั้งระหว่างบุคคลหรือระหว่าง สถาบันต่าง ๆ และปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทางสังคมศาสตร์มาตั้งคำถามกับกลุ่มตัวอย่างของภาพยนตร์- ตลกไทยร่วมสมัยทั้ง 13 เรื่อง ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ของ สังคมไทยในปัจจุบัน พบว่า บริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย มีหลากหลาย ประเด็นซึ่งแตกต่างกัน

เพศภาวะในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย บทบาทของผู้หญิงในภาพยนตร์ตลกไทย มักจะมีสถานะต้องตกอยู่ภายใต้ภาวะอุดมการณ์ผู้ชายเป็นใหญ่ ซึ่งเป็นไปตามความเชื่อ ของสังคมไทยดั้งเดิมตั้งแต่อดีต ผู้หญิงมักถูกทำให้กลายเป็นตัวตลก อย่างไรก็ตาม ยังมีภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยบางเรื่องที่บทบาทของผู้หญิงเปลี่ยนไป เป็นลักษณะ ที่แตกต่าง พลิกสถานะกลับมาเหนือกว่าผู้ชาย เป็นลักษณะที่ควบคุม รวมไปถึงตอบโต้ เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างทันทีทันใด ขณะที่บทบาทของผู้ชายอยู่ในสถานะปกติ คือ เป็นผู้นำและเหนือกว่าผู้หญิง เพศที่สามหรือเพศทางเลือกมักมีบทบาทเป็นตัวตลก และไม่ได้มีบทบาทในเชิงสถานะทางเพศแต่อย่างใด

ค่านิยมของสังคมและวิถีการดำเนินชีวิตในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ค่านิยม ต่าง ๆ ของคนไทยมักถูกนำเสนอในลักษณะของการล้อเลียนและเสียดสี ไม่ว่าจะเป็น ค่านิยมการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่ ค่านิยมวัฒนธรรมตะวันตก วัตถุนิยม ค่านิยม รักความสนุกสนานของคนไทย โดยภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้พยายามเรียกร้อง ให้สังคมไทยหันกลับมาสู่ค่านิยมดั้งเดิมตามแนวคิดมนุษยนิยม ซึ่งน่าจะเป็นค่านิยม ที่ถูกที่ควรของคนในสังคมไทย

สถาบันทางศาสนาในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยส่วนใหญ่กล่าวถึง พุทธศาสนา เป็นหลัก ได้มีการนำเสนอสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย โดยเฉพาะ

ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา เพื่อมาตีความและบอกเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงของพุทธศาสนาในสังคมไทยปัจจุบันลักษณะที่มีความใกล้ชิดกับสังคมมากขึ้น บทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของพระสงฆ์ รวมไปถึงการตั้งคำถามถึงสถานะของพุทธศาสนา ในสังคมยุคปัจจุบันว่าควรดำรงตนอยู่ในสถานะและรูปแบบใด โดยศาสนาและสถาบันศาสนาอื่น ๆ ในสังคมไทยที่ไม่ใช่พุทธศาสนา มักจะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยค่อนข้างน้อย และถ้าปรากฏอยู่ก็มักถูกนำเสนอในลักษณะของภาพการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ต่างศาสนาแต่ก็อยู่ร่วมกันได้

ความขัดแย้งทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้ใช้สถานการณ์หรือเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบก่อนที่จะพัฒนาเป็นเนื้อหาในภาพยนตร์ มีการสร้างระบบสัญลักษณ์เพื่อนำเสนอภาพความขัดแย้ง นำเสนอในลักษณะของกลุ่มตรงข้าม รวมไปถึงการตั้งคำถามและล้อเลียนเสียดสีความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ภาพยนตร์ยังได้นำเสนอทางออกของความขัดแย้งในลักษณะทางออกเชิงสันติวิธี การให้อภัย การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการยอมรับระหว่างกัน

สถานภาพของคนชนบทในสังคมเมือง ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้สะท้อนภาพการอพยพเข้ากรุงเทพมหานครของคนชนบทจากต่างจังหวัด และทำให้คนชนบทเกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคม โดยมีสาเหตุมาจากภาพความศิวิไลซ์ (civilized) ของชีวิตในเมืองใหญ่ ทำให้คนชนบทที่เข้ามาทำงานในเมืองมักมุ่งแสวงหาเกียรติยศและชื่อเสียง เพื่อดำรงตนอยู่ในเมืองและพยายามปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา โดยภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้นำเสนอทางออก คือ ให้คนชนบทกลับบ้านในลักษณะของการถวิลหาอดีต รวมไปถึงแนวทางใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

ท้องถิ่นนิยม (localism) ในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยมักมีฉากหลังเป็นชุมชนที่กำลังต่อสู้และต่อรองเพื่อที่จะปกป้องความเป็นชุมชนของตนเอง โดยการใช้พลังของชุมชนดังกล่าวเป็นไปตามลักษณะแนวคิดท้องถิ่นนิยม (localism) แนวคิดดังกล่าวในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย อาจมาจากกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่ความเป็นท้องถิ่นกำลังกลายเป็นข้อเรียกร้องของคนในสังคม รวมไปถึงอาจมาจากพื้นเพดั้งเดิมของผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยที่มักมีพื้นเพดั้งเดิมเป็นคนชนบท

ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยในฐานะเอกสารทางสังคม

ด้วยบริบททางสังคมดังกล่าวตามที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้สะท้อนให้เห็นว่า ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยได้นำเอาสถานการณ์ เหตุการณ์ในสังคมมาเป็นวัตถุดิบ ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ โดยมักเป็นเรื่องราวใกล้ตัวของผู้สร้างสรรค์ เรื่องราวทั่วไป ภายในสังคมไทย เป็นการทำหน้าที่สะท้อนภาพของสังคมตามมุมมองของผู้สร้างสรรค์ ภาพยนตร์ ในขณะที่ผู้ชมภาพยนตร์เอง การรับรู้สารซึ่งเป็นบริบททางสังคมดังกล่าว ของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยอาจมีผู้ชมบางส่วนที่รู้และไม่รู้ว่าในภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ มีบริบททางสังคมอะไรบ้าง ซึ่งเป็นสภาพการณ์ปกติ

รูปแบบของการบันเทิงสังคมอาจจะมีลักษณะผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์เองตั้งใจ คือ ตั้งใจนำเอาสถานการณ์ เหตุการณ์ในสังคม มาประยุกต์นำเสนอภาพยนตร์ด้วยความตั้งใจ มีการสร้างระบบสัญลักษณ์เรียกร้องให้ผู้ชมพยายามเข้าใจ ด้วยเทคนิคภาพยนตร์โดยตรง และไม่ตั้งใจ คือ การถ่ายทอดมุมมอง ความเชื่อ ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ภาพยนตร์ต่อสถานการณ์ เหตุการณ์ในสังคม ใส่งไปในภาพยนตร์โดยไม่ได้ตั้งใจ

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยเป็นบันเทิงทางสังคมที่มีศักยภาพเพียงพอ ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สังคมได้

นอกจากนี้ ข้อมูลจากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน เน้นสร้างความบันเทิงด้วยวิธีการ นำเสนอที่ตรงไปตรงมา ไม่มีความซับซ้อน เพื่อให้ผู้ชมง่ายและสะดวกที่จะทำความเข้าใจ เนื้อหาและเรื่องราว สามารถเกิดอารมณ์ขันในทันที ลักษณะดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจาก สภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่ผู้คนต่างมีความเครียดและมีความเร่งรีบในการใช้ชีวิต ความต้องการความบันเทิงแบบง่าย ๆ ไม่ต้องคิดอะไรมาก เพื่อตอบสนองความต้องการ ให้เข้าใจง่ายที่สุด อาจเป็นความบันเทิงที่ผู้คนทั่วไปในสังคมไทยเรียกร้องและต้องการ

ภาพยนตร์ตลกถือว่าเป็นอีกหนึ่งตระกูลของภาพยนตร์ตามแนวทาง Genre ซึ่งเป็นการจำแนกประเภทของภาพยนตร์ตามลักษณะและเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยภาพยนตร์ตลกอาจมีลักษณะและเนื้อหาภาพยนตร์ที่เน้นสร้างความบันเทิงและมุ่งไปที่ การสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเป็นหลัก

อารมณ์ขันที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ตลกจะมีลักษณะ รูปแบบ และวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่แตกต่างกันตามแต่ละวัฒนธรรม ค่านิยม กฎเกณฑ์ในแต่ละสังคม ภาพยนตร์ตลกไทยเองก็เช่นกัน มีลักษณะเฉพาะตัว รูปแบบการสร้างอารมณ์ขัน และลักษณะของอารมณ์ขันมีความแตกต่างจากภาพยนตร์ตลกในต่างประเทศ เรื่องตลกจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม

ภาพยนตร์ตลกไทยในอดีตได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงตลกหน้าม่านสลับละครเวที หรือการแสดงที่เรียกว่า จำอวด เป็นรูปแบบการแสดงชนิดหนึ่งของไทย ใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมาย คือ การแสดงเป็นหมู่โดยใช้ถ้อยคำชวนให้ตลกขบขัน คาดว่าเลียนแบบวิธีการแสดงมาจากการสวดคฤหัสถ์ เพราะมีเป็นชุด 4 คน อย่างเดียวกัน แต่จะแตกต่างที่จำอวดสามารถจะลุกขึ้นยืนแสดงได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2526)

ต่อมาเมื่อนักแสดงจำอวดเปลี่ยนสถานที่แสดง จากโรงละคร ไปเป็นนักแสดงภาพยนตร์ ทำให้มีการถ่ายทอดลักษณะอารมณ์ขันและวิธีการสร้างอารมณ์ขันจากจำอวดไปเป็นภาพยนตร์ ทำให้พัฒนาการของภาพยนตร์ตลกในอดีตได้รับอิทธิพลและมีรากเหง้ามาจากการแสดงจำอวด แต่ในยุคสมัยปัจจุบัน ภาพยนตร์ตลกไทย โดยเฉพาะภาพยนตร์ตลกไทยกระแสหลักมักจะได้รับอิทธิพลมาจากตลกคาเฟ่ทั้งทางตรงและทางอ้อม

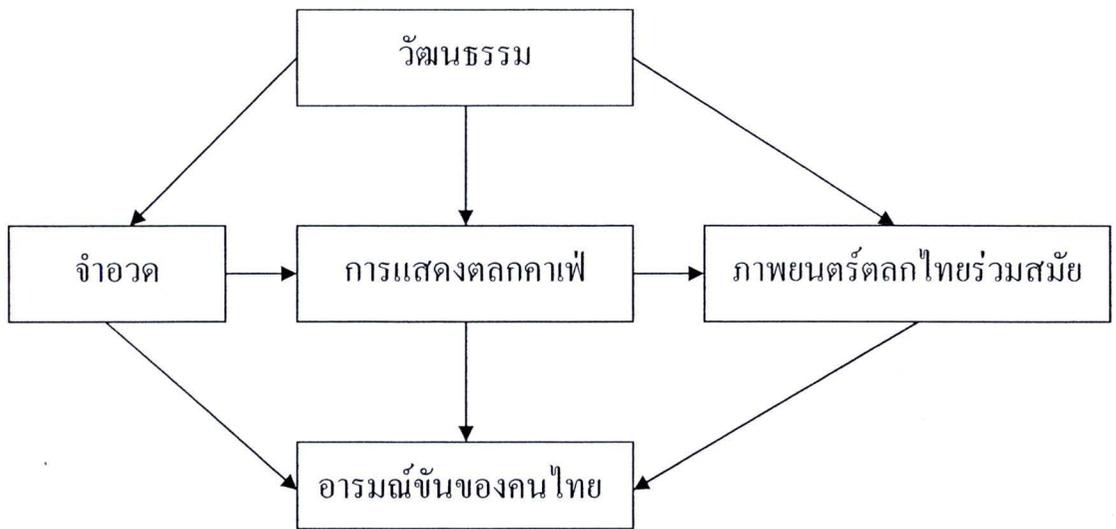
ตลกคาเฟ่ คือ การแสดงตลกในร้านอาหารซึ่งเป็นสถานบันเทิง ที่ต้องมีการแสดงบนเวที โดยมีรูปแบบและลักษณะการแสดงเฉพาะตัว เป็นการแสดงสด เล่าเรื่อง รับส่งมุขไปมา ปูเรื่องก่อนที่จะมีการตบมุข ใช้นักแสดงที่มีบุคลิกไม่ปกติ แล้วแสดงความไม่ปกติออกมาผสมผสานไปกับการใช้อุปกรณ์การแสดง เช่น ถาดตีหัวหรือเสื้อผ้าที่ผิดปกติ มีการใช้เสียงดนตรีและกลองในการรับมุข เมื่อเกิดความขบขันขึ้น

การแสดงตลกคาเฟ่ได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงจำอวดอย่างชัดเจน แต่เป็นจำอวดที่ผสมผสานไปกับการแสดงมหรสพดั้งเดิมของไทย เช่น ลิเก ลำตัด ละครร้อง ซึ่งปัจจุบันการแสดงตลกคาเฟ่ได้ซบเซาลงไปมาก นักแสดงตลกคาเฟ่ส่วนใหญ่ผันตัวเองไปเป็นนักแสดงตลกในรายการโทรทัศน์ หลายคนมีชื่อเสียงโด่งดัง และขยับขยายพื้นที่ของตนเองไปสู่สื่ออื่น ๆ โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากนักแสดงตลกคาเฟ่เหล่านี้ ได้นำวิธีการและรูปแบบของการสร้างอารมณ์ขันมาดัดแปลงและประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลก โดยเฉพาะการสร้างอารมณ์ขัน ในขณะที่ผู้กำกับภาพยนตร์มืออาชีพและผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีความสัมพันธ์เชิงลึกกับนักแสดงตลกคาเฟ่เอง ก็ได้รับอิทธิพลจากการแสดงตลกคาเฟ่ โดยมีอิทธิพลทางตรง คือ การมีนักแสดงตลกเข้าร่วมในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ทั้งเป็นผู้อำนวยการสร้างและร่วมเขียนบท กำกับการดูแลการทำงาน อิทธิพลทางอ้อมมาจากความชื่นชมในการแสดงของตลกคาเฟ่ และอยู่ร่วมในยุคสมัยที่ตลกคาเฟ่เฟื่องฟูจนได้รับอิทธิพลแนวทางอารมณ์ขันในแบบตลกคาเฟ่ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอกจากนี้ อิทธิพลของภาพยนตร์ไทยในอดีต ภาพยนตร์ต่างประเทศซึ่งเข้ามาฉายในประเทศไทย รวมถึงประสบการณ์ชีวิตของผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกไทย ซึ่งมักมีภูมิถิ่นเดิมเป็นคนชนบทต่างจังหวัด เรื่องเล่าพื้นบ้าน ล้วนมีอิทธิพลต่อมุมมองและการสร้างสรรค์เรื่องราวส่วนใหญ่ของภาพยนตร์ตลกไทย จึงทำให้ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยในปัจจุบันมีรูปแบบเฉพาะตัวที่แตกต่างไปจากภาพยนตร์ตลกในต่างประเทศอย่างค่อนข้างชัดเจน

ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยจึงไม่ได้ทำหน้าที่ของสื่อมวลชนเพียงแค่สร้างความบันเทิง แต่ยังทำหน้าที่ในการบันทึกสังคม เป็นเอกสารทางสังคมที่มีศักยภาพเพียงพอในการทำความเข้าใจกับความเป็นไปทางสังคมได้ เป็นการบันทึกในลักษณะธรรมชาติ คือ ภาพยนตร์เป็นสื่อซึ่งสะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นจะเน้นหนักทางด้านการศึกษาให้ความบันเทิงมากเพียงใด ตลกขบขันสนุกสนานอย่างไร ภาพยนตร์เรื่องนั้นยังคงทำหน้าที่ในการบันทึกสังคมและเป็นเอกสารทางสังคมที่นำมาใช้วิเคราะห์สังคมได้อย่างมีประโยชน์

ภาพ 51 รากเหง้าและอิทธิพลของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย

ที่มา. จากการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่อง อารมณ์ขัน และบริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย มีข้อจำกัดในการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลในส่วนของการสัมภาษณ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ การนัดหมายเวลา และระยะเวลาในการสัมภาษณ์ค่อนข้างน้อยเกินไป เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ตลกไทยส่วนใหญ่มีชื่อเสียงและมีภารกิจเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ในงาน-แถลงข่าวเปิดตัวภาพยนตร์ ซึ่งมีเวลาจำกัดในการสัมภาษณ์

2. การวิเคราะห์ภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยของผู้วิจัย ภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างบางเรื่อง ซึ่งฉายตั้งแต่ช่วงเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2544-2552 ไม่ได้เป็นช่วงเวลา ภาพยนตร์ฉายจริง การวิเคราะห์อาจมีบางประเด็นที่ผู้วิจัยมองข้าม เนื่องจากความแตกต่างของบริบททางสังคมในแต่ละช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ในลักษณะของกรณีศึกษาเป็นรายบุคคล เนื่องจากการวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่อง อารมณ์ขัน และบริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ในลักษณะภาพรวมของภาพยนตร์ตลกไทย ซึ่งยังขาดรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจง การศึกษาเป็นรายกรณีจะทำให้เกิดข้อค้นพบที่ลึกซึ้งมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยผลงานภาพยนตร์ไทยร่วมสมัยในตระกูลภาพยนตร์ไทยอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ผี ภาพยนตร์บู๊ เป็นต้น เพื่อค้นหารูปแบบและลักษณะเฉพาะตัวต่าง ๆ ของภาพยนตร์ไทยในตระกูลอื่น ๆ ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์ในแง่สังคัมรวมไปถึงแนวทางการสร้างสรรค์ต่าง ๆ

3. ควรมีการวิจัยแบบแผนความต้องการของผู้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยในลักษณะของความต้องการที่แท้จริง บทบาทของผู้ชมในกระบวนการสื่อสาร ในฐานะผู้ถอดรหัสและถอดความหมาย เพื่อค้นหารูปแบบอารมณ์ขัน ความต้องการที่แท้จริงของผู้ชมภาพยนตร์ไทยว่ามีลักษณะอย่างไร

4. ควรมีการวิจัยภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยจากแนวคิดและทฤษฎีด้านอื่น ๆ เช่น แนวคิดทางด้านจิตวิทยา (psychological concepts) แนวคิดทางด้านสุนทรียศาสตร์ (aesthetics concepts) ทฤษฎีประพันธ์กร (auteur theory) แนวคิดสัมพันธ์บท (intertextuality concept) เพื่อเป็นการศึกษามิติต่าง ๆ ของภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัยให้ครบถ้วน และมีความลึกซึ้งมากขึ้น

5. ผู้ที่ต้องการวิจัยทางด้านภาพยนตร์ศึกษา ควรให้ความสนใจกับการศึกษาภาพยนตร์ไทยมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านภาพยนตร์ศึกษาในประเทศไทย อันจะนำไปสู่การพัฒนาสื่อภาพยนตร์ ซึ่งเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคมได้ โดยผู้วิจัยหวังว่าการวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่อง อารมณ์ขัน และบริบททางสังคมในภาพยนตร์ตลกไทยร่วมสมัย จะสามารถนำไปประยุกต์เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านภาพยนตร์ศึกษาในประเทศไทย รวมไปถึงเป็นประโยชน์กับผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ไทย เพื่อสร้างประโยชน์กับสังคมไทยต่อไปตามหน้าที่ของสื่อมวลชน